

Tore Børhaug

1954-2018

PUBLISERT 1. april 2019

Vår kjære kollega Tore Børhaug er død etter en lengre sykdomsperiode. Vi har mistet en nær og god venn og en inspirerende kollega.

Tore og hans Karen Mette kom til Telemark Sentralsykehus tidlig på 1980-tallet. Først som studenter, senere som ferdig utdannede psykologer. Tore ble født i Bergen, og vokste opp på Skansemyren. Han kom fra en familie med musikk, mye liv og vitalitet. Tores far spilte fiolin, broren Jan Ove piano og Tore spilte trommer. Sammen var de en del av Bergens jazzmiljø.

Tore var glad i friluftsliv og fysisk aktivitet. Dette ble dyrket både på hytta på Arøya og i Vågslid. Han elsket å planlegge og gjennomføre lange fine fjellturer. Hvert år hadde han som mål å ta det første badet i sjøen før første mai. Han var alltid nysgjerrig på og gledet seg over å lære seg nye ferdigheter og aktiviteter som kiting og wakeboard og Sup.

Ved sykehuset startet han først å arbeide i Psykiatrisk ungdomsteam. Det nystartede teamet fikk tidlig kontakt med det ledende familieterapimiljøet i Norge. De var i front når det gjaldt å utvikle denne behandlingsformen innenfor tilbudet til barn og ungdom. Tore var også i flere år en dyktig lærer og veileder ved en lokal familieterapiutdanning i regi av Grenland familiekontor. Da det ble etablert en familieklipp ved Barne- og ungdomspsykiatrisk avdeling ved Sykehuset Telemark, var han et naturlig valg som leder for å bygge opp dette fagmiljøet.

Tore var tro mot sin faglige forankring igjennom hele livet. Han tok også initiativ til å invitere oss kolleger med på internasjonale konferanser og delta i fagmiljø for videre utvikling og inspirasjon i faget. Det ble inspirerende møter med familieterapeuter i Milano, Adelaide i Australia og Calgary i Canada.

For oss som jobbet sammen med Tore, var han det sosiale midtpunktet. Hans blide hilsen hver gang han kom på kontoret og når vi møttes, gir fortsatt gjenklang i veggene på kontoret. Det var han som tok initiativet til kontorfellesskapet i Sverresgate i Porsgrunn, et kontorfellesskap av psykologer og psykiater. Han var opptatt av kvaliteten på de tjenestene vi som terapeuter kunne tilby, og la stor vekt på gode relasjoner til samarbeidende instanser. Han var en lydhør og løsningsorientert fagperson i alle sammenhenger. Mange er de pasienter og familier som har hatt glede av hjelp og støtte fra en særdeles nærværende, hyggelig, dyktig og empatisk terapeut.

Tore var en svært stolt bestefar til Signe, Kornelia og Olivia. Han gledet seg over dem og fortalte alltid ivrig om deres fremgang enten det var på ski eller på skolen. Tore og

Karen Mette laget sammen Casa Børhaug på Sardinia, et sted for hele familien. Sammen elsket de Italia, kulturen, maten, vinen, klimaet og folket.

Da Tore ble syk, gav han ikke opp håpet om å bli frisk og å komme tilbake til det livet han elsket både på fjellet og i Italia. Han taklet sin sykdom på en imponerende måte. Han gav seg aldri, og klaget aldri over sin situasjon. Tore var en god samtalepartner som delte sine tanker om livet og døden helt til det siste.

Vi kolleger har mistet en fantastisk medarbeider, venn og faglig inspirator. Våre tanker går til Karen Mette og Even og Brede med familier. Familien har mistet sitt omdreiningspunkt og trygge klippe i livet.

Vi lyser fred over Tores minne. Sporene etter hans innsats vil være med oss kollegaer. Alltid.

*Karl Peter Ørvik, Johannes Dysthe, Lise Antonsen,
Kari Fornes, Belinda Kvalvik, Bianca Nikman*

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 56, nummer 4, 2019, side